

Korizma po receptu pape Benedikta XVI

Započeli smo sveto korizmeno vrijeme. Vrijeme koje možemo definirati kao vrijeme obraćenja. Svi smo pozvani na obraćenje jer „*svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja*“ (Rim 3,23). Osnovni uvjet za istinsko i plodonosno življenje korizmenoga vremena jest osobna svijest svakoga od nas o potrebni vlastita obraćenja. To je temelj na kojem gradimo. Korizma nije za nekoga drugog, za „one tamo“, već za mene, za svakog vjernika. Čuo sam da je nakon jedne propovijedi neka žena rekla propovjedniku: „Velečasni, dobro ste im rekli!“ Taj „im“ je ovdje problematičan. Taj stav da Bog govori „njima“, nekim trećima, a ne meni, vrlo je pogrešan. Korizmeni zaziv koji svećenik, stavljajući blagoslovljeni pepeo na glavu vjernika, izgovara: „Obrati se i vjeruj Evanđelju“ upućen je svakome od nas osobno.

Nakon ove temeljne pretpostavke dužni smo ući u sebe i razmotriti što znači za mene obraćenje, kojih će se konkretnih mojih stvari ono ticati i na koji način ću to naumljeno/planirano moći i postići. Posegnimo stoga za smjernicama koje nam ove korizme daje sveti otac Benedikt XVI, kojega radosno iščekujemo u lipnju ove godine u Zagrebu.

U središtu ovogodišnje korizmene poruke pape Benedikta XVI nalazi se sakrament krštenja primanjem kojega smo „postali dionicima Kristove smrti i uskrsnuća“ i kada je za nas započela „radosna i zanosna pustolovina učenika“ (iz Papine poruke). Sveti Otac nas poziva da odvažno živimo ovo milosno vrijeme te ga uspoređuje s vremenom katekumenata ili priprave za sakrament krštenja. Kao što se svaki kandidat za sveto krštenje postupno upućuje u pojmove katoličke vjere, tako neka i svaki vjernik u korizmenom vremenu ponovno upoznaje i produbljuje ono što već živi kao kršćanin. Možemo reći da je korizmeno vrijeme svojevrсна osnovna škola vjerničkoga života i prakse. Škola u kojoj, premda već odrasli, uvijek možemo nešto novo naučiti. Upravo u ovoj dinamici našega vjerničkog života vidim ljepotu i bogatstvo naše svete vjere. Čovjek nije bačva u koju se jednom stavi neka tekućina i onda je mirno ostavimo po strani, na skrovitu mjestu. Naprotiv, mi svakodnevno, kroz cijeli život, žudimo za novim količinama čiste žive vode Božje milosti i ljubavi dostupne na izvorima sakramenata Crkve.

U tom ponovnom otkrivanju našeg krsnog dostojanstva Sveti nas Otac upućuje na Božju Riječ. „Ima li što primjerenije na putu prema Uskrsu od toga da dopustimo da nas vodi Božja riječ.“ Sveti Otac nastavlja: „Crkva nas u evanđeoskim tekstovima koji se čitaju na korizmene nedjelje vodi k posebno snažnom susretu s Gospodinom, pomažući nam ponovno proći dionice puta kršćanske inicijacije.“ A cilj je, kaže Sveti Otac, da „oni koju su već kršteni učine nove i odlučne korake u nasljedovanju Krista i u punijem darivanju njemu“. Dakle, za nas to znači da smo

pozvani na novo nasljedovanje Krista i na veće predanje njemu.

Odmah nam dolazi na um pitanje: „Na koji način ja to mogu učiniti? Kako da se još više predam Isusu Kristu?“ Na ta konkretna pitanja Sveti nam Otac daje zanimljiv odgovor: „Oslobađanjem svojega srca od tereta materijalnih stvari, od sebičnog odnosa sa zemljom, odnosa koji nas osiromašuje i sprječava da budemo raspoloživi i otvoreni Bogu i bližnjemu.“ To oslobađanje srca događa se tradicionalnim praksama posta, milostinje i molitve kao „izrazima naše zauzetosti oko obraćenja“, kaže papa Benedikt XVI. Doista su nam potrebna ova drevna i sveta sredstva. Posegnimo za odvažnim postom od hrane da bismo iskusili kako su istinite riječi Svetoga pisma: *„Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta“* (Mt 4,4). Dajmo velikodušno milostinju potrebnima imajući na umu da tako konkretno stavljamo Boga na prvo mjesto i dajemo pozornost bližnjima. Konačno, sklopimo svoje ruke na molitvu, zajedničku u obitelji i osobnu u tišini svoje nutrine. Sveti Otac poziva da Božja Riječ bude izvor naše molitve. Čini mi se dragocjena ova Papina misao: „Razmatranjem Božje riječi i prihvaćanjem u svojoj nutrini, a zatim i svakodnevnim življenjem, učimo dragocjeni i nezamjenjivi oblik molitve jer nas pozorno slušanje Boga, koji nastavlja govoriti našem srcu, hrani na putu vjere koji smo započeli na dan krštenja.“

Vjerujem da će ovogodišnji korizmeni recept svetog oca Benedikta XVI. svima nama dobro poslužiti i da ćemo ga znati iskoristiti da bismo uspješno odgovorili Isusovu pozivu na obraćenje.

Na koncu bacimo brzi pogled prema svetkovini Uskrsa i Duhova. Možda će vam se činiti malo čudnim što sada, na početku korizme, govorim o Uskrsu, čak i o svetkovini Duhova. No nisam se prevario. Dobro zapamtimo da će milost i blagoslov uskrsnoga jutra i duhovskoga pomazanja uvelike ovisiti o ozbiljnosti kojom proživljavamo korizmeno vrijeme pokore i obraćenja.

Vlč. Borna Puškarić
13.03.2011.